

Ein fabel

La det vær sagt med ein gang: Dette har ikkje skjedd – det e bare ein fabel, eller et eventyr. Men det kunne godt ha skjedd, og einkver lighed med forrektige, levande personer e høyst tilsikta. Såpass må de tåla.

Det va ein gang i et land langt mod nord på kloden at det va tid for nytt stortingsvalg. I tiå før valget va der møyje så tyda på at landet ville få et regjeringsskifte – de blå partiene så styrte, låg tynt an. Adle meiningsmålingar i god tid før valget tyda på at de rød-grønne samarbeidspartiene ville komma tebage og igjen øveta styringå av landet.

Men så skjedde der någe de siste ugene før valget. I den valgkampen så foregjeck øve heila landet, begynte det å gå nerøve for det røda partiet så hadde vært landets stysste siden krigen.

Og akkurat som ved Brexit-valget i Storbritannia og ved Clinton/Trump-valget i USA, så kom der ein helomvending fra folket heilt te slutt. Favoritten tapte.

Någen dager itte valget bankte det på dørå te han så va sjefen for det stora, røda partiet.

”Kom inn,” sa partiledaren så satt bag dørå.

Dermed kom der ein fyr inn i rommet, og han hadde någen spørsmål han veldig gjerna ville ha svar på. Han begynte sånn:

”Hei, hei – du e jo ledar i Arbeiderpartiet.”

”Ja, det stemme. Kem e du?”

”Eg komme fra Valgforskningsinstituttet på Høle. Eg har någen spørsmål...”

”Ja, vær så god. Det e bare hyggelig. Fyr løs.”

”Der e altså ein ting me har lurt på. Foran kvert valg så legge jo partiene opp sin egen strategi for å øvebevisa flest mulig velgere.”

”Ja, det e klart. Hvis ikkje, så ville jo alt gå skikkelig dårligt.”

”Nemlig. Og kor mange va dåkker så bestemte Arbeiderpartiet sin strategi foran valget nå i september 2017?”

”Det va fysst og fremst oss tri – meg som ledar og de to nestlederne i partiet.”

”Akkurat. Hadde dåkker drukke møyje?”

”Drukke, nei. E du frekke?”

”Eller spist fluesopp?”

”Absolutt ikkje! Det e seriøse beslutninger som tas, og me må ha klare og edrue håver når me tenke strategisk.”

”Ja, vel. Dåkker har ein kvinnelige nestledar så markerte seg ganske kraftigt i valgkampen. Kver gang hu åbna moen, så lå det mydlå linjene at Høyre og Frp har kjørt Norge dypt ner i grøftå, også sko dåkkers parti komma frelsande inn fra venstre og rydda opp itte valget.”

”Ja, men det fekk me jo dessverre ikkje anledning te.”

”Kjørt Norge i grøftå? Ifølge FN e Norge verdens beste land å bo i.”

”Ja, det e lett nok for de der borte å sei. De i FN bor ikkje her. De vett ikkje nok om koss me har det.”

”Koss me har det? Ifølge World Happiness e Norge verdens lykkeligste land.”

”Det kan kanskje virka sånn på udsiå. Men faktum e at dypt inni kver nordmann e der et stort skrig om hjelp. Og då e det me komme inn i bildet.”

”For å krevja merr skatt! Det å sei te velgerne at når dåkker øvetar styringå, så blir det høgare skatter – kem va det så fant på det sjakktrekket?”

”Det var oss tri i samem.”

”Det må ha vært i ein bar seint på kvelden. Då va dåkker fodle?”

”Langtifra. Høgare skatter e ein nødvendighed for å rydde opp her i landet itte fira år med ein skakkjørt økonomi.”

”Skakkjørt? Lese du ikkje aviser? Der e optimisme i landet. Me oppleve nye investeringer og at næringer vokse...”

”Pressen har ikkje peiling. De bare rode rundt i folks private formuer og seie stygge ting.”

”Meine du i fullt alvor at dåkker va edru då dåkker valgte ein strategi om å fortella folk at høgare skatter e nødvendig i et land så har åtta tusen milliarder kroner på bog? I andre oljeland har de ikkje skatt i det heila tatt!”

”Du kan ikkje samemligna oss med Kuwait og de andre rige nabolandene. Der e møyje tøffare forhold her i Norge enn nere i Midt-Østen.”

”Ja, vel. Ærlig talt – tror du at du e ledar i partiet ditt heilt te neste valg? Kor stor prosent sjans tror du at du har te å beholda jobben? Nå må du komma med et klokt svar i beste Ap-ånd.”

”Kor mange prosent? Tja... 36,9?”

”Akkurat. Og heilt te slutt. Ka tror du e årsagen te at der va nedgang i valgdeltagelsen ved årets valg?”

”Nedgang?? Der va jo kjempebra valgdeltagelse. Då eg gjekk og la meg itte den siste TV-debatten, sa programlederne at de så telle stemmer, nå va komt opp i 95,4 % Og det e jo et fantastisk høgt tal.”

Då sa valgforskaren fra Høle pent takk for seg, og så gjekk han ud i virkeligheden.